

PROKURATURA REJONOWA
W WIELUNIU
ul. Kilińskiego 12, 98-300 WIELUŃ
tel. 43 843 78 20 fax: 43 843 78 44
e-mail: wielun@sieradz.po.gov.pl

Wieluń, dnia 11 grudnia 2019 roku

PR Pa 216.2019
NIP 827 211 68 09
REGON 731646408

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Łodzi
ul. Piotrkowska 135
90-434 Łódź

za pośrednictwem

Rady Gminy
w Galewicach
Ul. Wieluńska 5
98 – 405 Galewice

Skarżący: Prokurator Rejonowy w Wieluniu
ul. Kilińskiego 12, 98-300 Wieluń

Strona Przeciwna: Rada Gminy w Galewicach
Ul. Wieluńska 5, 98 – 405 Galewice

Skarga Prokuratora Rejonowego w Wieluniu

Działając na podstawie art. 8 § 1, art. 50 § 1 i art. 52 § 1 w zw. z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 1302) oraz art. 70 ustawy z 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze

(t. j. Dz. U. z 2019 roku, poz. 740), wnosząc skargę na uchwałę Rady Gminy w Galewicach numer XXIV/129/2016 z dnia 29 grudnia 2016 roku w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Galewice.

Uchwale tej zarzucam istotne naruszenie przepisów prawa tj.:

- 1) art. 4 ust 2 pkt 1 lit a) ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2019 roku, poz. 2010), dalej zwaną ustawą, zaniechanie w przepisie §1 ust 1 załącznika do zaskarżonej uchwały, wskazania wymagań w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmujących odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady, podczas, gdy ustawa, taki wymóg nakłada,
- 2) art. 4 ust 2 pkt 2 ustawy, poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i wskazanie w §6 ust 3 załącznika do zaskarżonej uchwały, iż pojemniki powinny być poddawane obowiązkowemu czyszczeniu i myciu w miarę potrzeb, nie rzadziej niż jeden raz na rok oraz naprawie lub konserwacji, nie rzadziej niż jeden raz na rok,
- 3) art. 4 ust 2 pkt 6 ustawy, poprzez przekroczenie upoważnienia ustawowego i wskazanie w §10 ust.2 uchwały, że w miejscu publicznym psy mogą być wyprowadzane tylko na smyczy i w kagańcu, chyba, że ze względu na wiek, rasę, stan zdrowia, cechy anatomiczne zwierzęcia byłoby to nieuzasadnione

Wskazując na powyższe i powołując się na art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wnoszę o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Gminy w Galewicach w zaskarżonej części.

Uzasadnienie

W dniu 29 grudnia 2016 roku Rada Gminy w Galewicach podjęła uchwałę nr XXIV/129/16 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Galewice.

Podstawę prawną wydania przedmiotowej uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2019 roku, poz. 2010), zgodnie z którym rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy;

regulamin jest aktem prawa miejscowego. Zgodnie z art. 4 ust. 2 w/wym. ustawy regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1. wymagań w zakresie:

a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,

c) uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2. rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a. utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3. częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4. *(uchylony)*

5. innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6. obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
7. wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
8. wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego wydają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Zgodnie z art. 87 ust 2 Konstytucji RP akty prawa miejscowego, są źródłami powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Akty te mają ograniczony zasięg terytorialny obowiązywania, są aktami normatywnymi niższego rzędu i powinny być zgodne z aktami wyższego rzędu.

Wobec powyższego organ uchwałodawczy ma obowiązek przestrzegania zakresu upoważnienia udzielonego w ustawie w zakresie tworzenia aktów prawa miejscowego. Przepisy takiego aktu nie mogą wykraczać poza granice określone ustawowym upoważnieniem, ich treść może być tylko i wyłącznie wykonywaniem przepisów ustawy. Regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu uzupełnienie przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 24.11.2010 roku, sygn. akt II SA/Bd 1183/10, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 17.08.2017 roku, sygn. akt II SA/Ol 513/17).

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że uchwalany przez radę gminy regulamin utrzymania czystości i porządku w gminie, nie może wykraczać poza materię przewidzianą w art. 4 ust. 2 w/wym. ustawy. Przepis ten stanowi delegację dla wydania aktu prawa niższej rangi, ściśle określając zakres spraw, które mogą być przedmiotem unormowania uchwały rady gminy. Nie daje on prawa radzie gminy, ani do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przywołanym przepisie, ani podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Regulacja ta ma charakter wyczerpujący, co należy rozumieć w ten sposób, że uchwalając na jego podstawie regulamin czystości i porządku, rada powinna

zawrzeć w nim postanowienia odnoszące się do wszystkich enumeratywnie wymienionych w ustawie zagadnień (wyrok WSA w Łodzi z 23.02.2016 roku, II Sa/Łd 1114/15)

W załączniku zaskarżonej uchwały, stanowiącym Regulamin czystości i porządku na terenie Gminy Galewice, w przepisie §1 ust 1, ustanowiono obowiązek prowadzenia selektywnego zbierania oraz odbierania lub przyjmowania od właścicieli nieruchomości wskazanych w punktach od 1 do 11 frakcji odpadów komunalnych tj. papier, szkło, tworzywa sztuczne, metale, przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone, odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne. Wśród wskazanych frakcji brakuje wskazanych w art. 4 ust 2 pkt 1 lit (a) ustawy, odpadów opakowaniowych wielomateriałowych i bioodpadów. Tymczasem ustawa stanowi, że uchwała rady gminy ma określać wymagania w zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady. Uchwałą wskazano w §1 ust 1 punktach od 1 do 4, cztery z obowiązkowych wymienionych ustawą frakcji odpadów, zabrakło kolejnego rodzaju tj. odpadów opakowaniowych wielomateriałowych oraz bioodpadów. W pkt 10 wskazano na odpady zielone, jednak pojęcie bioodpadów, jest pojęciem szerszym niż odpady zielone. Tym samym organ uchwałodawczy nie zrealizował nałożonego na niego ustawą wymagania, czym naruszył przepis prawa.

W §6 ust 3 załącznika do zaskarżonej uchwały, wskazano, że pojemniki powinny być poddawane obowiązkowemu czyszczeniu i myciu w miarę potrzeb, nie rzadziej niż jeden raz na 3 miesiące oraz naprawie lub konserwacji, nie rzadziej niż jeden raz na rok. Rada gminy przekroczyła delegację ustawową, ponieważ określiła częstotliwość wykonywania obowiązku czyszczenia, mycia, naprawy i konserwacji pojemników, podczas gdy ustawodawca takiego uprawnienia jej nie dał. Gdyby bowiem ustawodawca nakazywał w uchwale określić częstotliwość wykonywania takich prac, wskazałby taki wymóg wprost, jak ma to miejsce w art. 4 ust.2 pkt 3, dot. częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych. Takiego wymogu w art. 4 ust 2 pkt 2 natomiast ustawodawca nie zawarł.

W §10 ust. 2 załącznika do uchwały, wskazano, że w miejscu publicznym psy mogą być wyprowadzane tylko na smyczy i w kagańcu, chyba, że ze względu na wiek, rasę, stan zdrowia, cechy anatomiczne zwierzęcia byłoby to nieuzasadnione.

Nakładając na właściciela psa taki obowiązek rada gminy, ograniczyła jego swobodę poruszania się. Zwłaszcza, że w uchwale wskazano na „miejsce publiczne”, podczas, gdy ustawa daje delegację do stanowienia przepisów dotyczących obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. W uchwale przewidziano wyjątki od tego obowiązku w zależności od stanu zdrowia czy wieku psa, jego rasy i cech anatomicznych. Niemniej jednak nie w każdej sytuacji, nawet gdy nie uzasadnia tego rasa, wiek, stan zdrowia czy cechy anatomiczne, koniecznym jest prowadzenia psa równocześnie i na smyczy i w kagańcu. Nie każde też miejsce publiczne będzie uzasadniało konieczność założenia psu i smyczy i kagańca. Wskazać należy na stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z 13.09.2012 roku w sprawie II OSK 1492/12, nawiązujące do art. 77 Kodeksu wykroczeń oraz komentarza Wojciecha Kotowskiego. Zgodnie z art. 77 kw podlega karze grzywny albo nagany, kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia. Zgodnie z komentarzem chodzi tu o panowanie nad zwierzęciem w stopniu gwarantującym bezpieczeństwo publiczne. Spełnienie tego warunku w ramach zwykłych środków ostrożności nie wymaga np. spacerowania z psem znajdującym się na smyczy lub w kagańcu. Chodzi w szczególności o doskonałe poznanie psychiki psa i uzyskanie jego bezwzględного posłuszeństwa – wyrok NSA z 27.06.2017 roku, sygn. akt II OSK 2873/15.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.

PROKURATOR
Prokuratury Wojewódzkiej
Agnieszka Sujka

W załączeniu:

- odpis skargi